

Underkendelse af restauration som oplæringssted

FOB nr. 81.291

Henstillet til lærlingerådet at genoptage behandlingen af en sag, hvori rådet havde nægtet at godkende en restauration som oplæringssted for lærlinge i kokkefaget og til brug herfor søge tilvejebragt sådanne nærmere oplysninger om restauratørens muligheder for i fornødent omfang at deltage i en lærlings uddannelse, at rådet kunne foretage en efterprøvelse af, om den påklagede afgørelse var truffet på grundlag af en konkret vurdering af restaurationsvirksomhedens forhold.

Henledt lærlingerådets opmærksomhed på, at det faglige fællesudvalgs (påklagede) afgørelse i sagen ikke var ledsaget af en begrundelse som foreskrevet i lærlingelovens § 24, stk. 7, 2. pkt.

(J. nr. 1981-785-712).

Advokat A klagede for restauratør B over, at lærlingerådet havde stadfæstet en afgørelse, der var truffet af Hotel- og restaurationsfagenes fællesudvalg for lærlingesager, og hvorefter B's kro ikke kunne godkendes til oplæring af lærlinge i kokkefaget. Lærlingerådet fandt ikke, at der i sagen var oplyst omstændigheder, der kunne begrunde en tilsidesættelse af fællesudvalgets skøn, hvorefter B ikke havde mulighed for at deltage i lærlingens uddannelse i fornødent omfang, jfr. lærlingelovens § 24, stk. 7.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at repræsentanter for det faglige kokkeudvalg i slutningen af april 1980 besigtigede ... kro. Efter det oplyste forelå der ingen rapport fra besigtigelsen.

I skrivelse af 10. juni 1980 til det lokale arbejdsformidlingskontor meddelte Hotel- og restaurationsfagenes fællesudvalg for lærlingesager, at det faglige kokkeudvalg i møde den 21. maj 1980 havde besluttet at udtale, at ... kro ikke kunne godkendes som oplæringssted for kokkelærlinge/elever.

Om de forhold, som udvalget havde lagt vægt på ved afgørelsen af, at ... kro ikke burde anerkendes som oplæringssted, forelå der noget forskellige oplysninger:

a) I skrivelse af 29. juli 1980 til B anførte udvalget, at begrundelsen for afgørelsen var, at der ikke på restaurationen var ansat en uddannet kok på helårsbasis, og at muligheden for en all-round og grundig uddannelse i faget ikke var til stede efter de gældende regler.

b) I skrivelse af 13. september 1980 til B udtalte udvalget sig på linie med det, der var anført i skrivelsen af 29. juli 1980.

c) I skrivelse af 3. oktober 1980 til A udtalte udvalget sig på linie med skrivelserne af 29. juli og 13. september 1980 og anførte derudover, at udvalget

fandt, at faciliteterne og repertoiret var utilstrækkelige som grundlag for uddannelse i faget.

d) I skrivelse af 13. januar 1981 til lærlingerådet udtalte udvalget sig på linie med det, der var anført i skrivelsen af 3. oktober 1980 til A.

e) I telefonsamtale den 5. februar 1981 med lærlingerådets sekretariat udtalte et medlem af udvalget, at afgørende for udvalgets afgørelse havde været;

at det er fast praksis, at der foruden en kokkeuddannet vært også skal være ansat en uddannet kok,

at repertoiret ikke havde været afgørende,

at fremgangsmåden ved tilberedningen af maden ikke var tilfredsstillende i oplæringsmæssig henseende, og

at renholdelsestilstanden ikke fandtes anbefalelsesværdig.

Efter at lærlingerådet på grundlag af A's skrivelse af 24. februar 1981, hvori han gjorde indsigelser imod det, udvalget og rådet havde lagt til grund med hensyn til renholdelsesstandard og fremgangsmåden ved tilberedelsen af maden, havde besluttet at genoptage sagens behandling, anførte udvalget

f) i skrivelse af 25. marts 1981 til lærlingerådet, at virksomheder, hvor indehaveren er alene om oplæringen, ikke kan godkendes som læresteder, idet elever/lærlinge ikke må overlades alene i vagten.

Efter at lærlingerådet i skrivelse af 5. maj 1981 havde anmodet fællesudvalget om at uddybe denne besvarelse, udtalte udvalget

g) i skrivelse af 7. maj 1981 til lærlingerådet, at udvalget havde lagt vægt på følgende tre forhold:

- virksomhedens fysiske rammer, der fandtes utilstrækkelige,
- virksomhedens valg af råvarer,
- det forhold, at der ikke var ansat en uddannet kok.

Bemærkningerne i A's skrivelse af 24. februar 1981 til lærlingerådet om grundlaget for udvalgets afgørelse fandt udvalget ikke anledning til at kommentere nærmere, idet alene det forhold, at der ikke var ansat en uddannet kok efter udvalgets opfattelse var til hinder for, at virksomheden kunne godkendes som lærested i kokkefaget.

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til advokat A:

»Lærlingelovens § 2, stk. 1, litra a, fastsætter, at den, der ikke selv er fagligt oplært i det fag, hvori lærlingen skal antages til oplæring, er uberettiget til at antage og oplære lærlinge, medmindre lærlingens oplæring på betryggende måde er overdraget en i virksomheden beskæftiget, fagligt uddannet person.

I sin udtalelse af 9. september 1981 til mig har lærlingerådet - med henvisning til sin afgørelse i skrivelse af 19. februar 1981 til Dem - bl.a. udtalt, at det må følge af en modsætningslutning fra den nævnte lovbestemmelse, at en kokkeuddannet indehaver af en kro som udgangspunkt er berettiget til at antage og oplære lærlinge, uanset om der i kroen er beskæftiget en anden kokkeuddannet person. Hvis indehaveren er den eneste fagligt uddannede, må det imidlertid efter rådets opfattelse være berettiget ved skønnet efter lærlingelovens § 24, stk. 7, over, om en virksomheds forhold er til hinder for, at en forsvarlig oplæring af lærlinge kan finde sted, at lægge vægt på, om indehaveren har mulighed for at deltage i lærlingens uddannelse i fornødent omfang.

Dette principielle standpunkt kan ikke give mig anledning til bemærkning. Der foreligger ikke i det materiale, jeg har fået stillet til rådighed, oplysninger, der kan danne grundlag for en vurdering af, om Deres klient - samtidig med at lede køkkenet - bestrider så mange andre funktioner i forbindelse med driften af ... kro, at det med henvisning hertil har været berettiget at fravige det udgangspunkt, der er kommet forudsætningsvis til udtryk i lærlingelovens § 2, stk. 1, litra a.

Jeg har derfor fundet at måtte henstille til lærlingerådet at genoptage sagens behandling og til brug herfor at søge tilvejebragt sådanne nærmere oplysninger om Deres klients muligheder for i fornødent omfang at deltage i en lærlings uddannelse, at rådet kan foretage en efterprøvelse af, om den påklagede afgørelse er truffet på grundlag af en konkret vurdering af de nævnte forhold, jfr. herved rådets tidligere afgørelse i skrivelser af 19. februar 1981 til Dem.

Jeg har endvidere ment at burde henlede lærlingerådets opmærksomhed på, at fællesudvalgets skrivelse af 10. juni 1980 til arbejdsformidlingen ikke som foreskrevet i lærlingelovens § 24, stk. 7, 2. pkt., er ledsaget af en begrundelse.«

Supplerende oplysninger om sagen

Lærlingerådet genoptog sagen og anmodede det faglige udvalg om en nærmere redegørelse for, hvorfor værten efter udvalgets skøn ikke kunne foretage en fagligt forsvarlig oplæring.

Udvalget foretog herefter en fornyet besigtigelse af kroen og behandlede sagen på et møde, hvor udvalget fandt, at kroen fortsat ikke kunne godkendes som oplæringssted i kokkefaget. Udvalget fandt, at salget af à la carte og den samlede selskabsservering var for lille. Desuden var menupertoiret for begrænset til at sikre en bred og forsvarlig oplæring i kokkefaget.

Udvalget afgav en udtalelse herom til lærlingerådet, der i en skrivelse til advokat A meddelte, at rådet heller ikke efter de nu foreliggende oplysninger fandt grundlag for at ændre det faglige udvalgs afgørelse »i henhold til lærlingelo-

vens § 24, stk. 7, hvorefter virksomhedens forhold ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for en faglig forsvarlig oplæring af lærlinge i kokkefaget«.

I en supplerende udtalelse til lærlingerådet, som indehaveren af kroen modtog en genpart af, meddelte det faglige udvalg, »at værten i det konkrete tilfælde bestrider så mange andre funktioner i forbindelse med driften af virksomheden, at det ikke skønnes muligt at sikre en fagligt forsvarlig oplæring af en lærling i kokkefaget, idet en lærling ikke må overlades alene på vagt i køkkenet.«